

## ĐANG XÉT ĐOÁN

T&#225;c Gi&#7843;: Jac. Th&# Hanh, OP  
Th&#7913; Ba, 14 Th&#225;ng 2 N&#259;m 2012 17:15

---

V&#a nh&#n đ&#c đi&#n tho&#i, nam bác sĩ v&#i v&# t&#i b&#nh vi&#n.



Ông khoác v&#i trang ph&#c ph&#u thu&#t và ti&#n ngay t&#i phòng m&#. Lúc đó, ng&#i cha c&#a c&#u bé s&#p s&#a ph&#u thu&#t đang ng&#i đ&#i t&#i c&#a phòng. V&#a nhìn th&#y bóng bác sĩ, ng&#i cha nói ngay : “T&#i sao gi&# này ông m&#i đ&#n? Ông không hay bi&#t con trai tôi r&#t nguy k&#ch sao? Th&#c lòng ông có trách nhi&#m ngh&# nghi&#p không v&#y?”

Bác sĩ đi&#m tĩnh tr&#i l&#i : “Th&#t xin l&#i, lúc này không ph&#i ca tôi tr&#c nên tôi không có m&#t t&#i b&#nh vi&#n. Th&# nh&#ng v&#a nh&#n đ&#c đi&#n báo tôi đ&#n ngay đây... Và lúc này tôi mu&#n t&#nh tâm m&#t chút đ&# chu&#n b&# ph&#u thu&#t”.

Ng&#i cha gi&#n đ&# : “T&#nh tâm à?! Gi&#nh con c&#a ông đang n&#m trong phòng c&#p c&#u thì ông có t&#nh tâm đ&#c không? N&#u nh&# con trai ông s&#p ch&#t, ông s&# làm gì?”

V&# bác sĩ l&#i m&#m c&#i tr&#i l&#i : “Tôi s&# nói đi&#u mà ông Gióp đã nói trong Kinh Thánh : ‘Thân tr&#n tru&#ng sinh t&# b&#i đ&#t, tôi s&# tr&# v&# b&#i đ&#t thân tr&#n tru&#ng. Chúa đã sinh ra, Chúa l&#i l&#y đi, xin chúc t&#ng Chúa’. Nh&#ng bác sĩ không có kh&# năng gi&# l&#i m&#ng s&#ng. Ông hãy đi và c&#u nguy&#n cho con trai ông. Chúng ta s&# n&# l&#c h&#t mình và c&#y trông vào ân s&#ng Thiên Chúa”.  
**“Khuyến l&#n ng&#i khác khi mà b&#n thân mình ch&#ng dính dáng gì xem ra quá đ&# dàng”.**  
Ng&#i cha phàn nàn.

C&#a phòng ph&#u thu&#t đóng l&#i. V&# bác sĩ mi&#t mài vài gi&# li&#n trong phòng m&#. Và ông r&#i kh&#i phòng ph&#u thu&#t trong ni&#m h&#nh phúc : “C&#m t&# Chúa. Con trai ông đã đ&#c c&#u. N&#u mu&#n bi&#t thêm chi ti&#t, hãy h&#i cô ý tá v&#a giúp tôi”. Không ch&# câu tr&#i c&#a ng&#i cha, v&# bác sĩ ti&#n th&#ng và r&#i kh&#i b&#nh vi&#n.

## ĐỀ NG XÉT ĐOÁN

T&#225;c Gi&#7843;: Jac. Th& Hanh, OP  
Th&#7913; Ba, 14 Th&#225;ng 2 N&#259;m 2012 17:15

---

Ngay khi nhìn th& y dáng d& p cô y tá xu& t hi& n, ng& i cha nói ngay : “Lo& i ng& i gì mà lo& i cao ng& o đ& n nh& th& kia ch& ! Th& m chí ông ta không th& đành vài giây tr& lo& i cho tôi bi& t hi& n tr& ng con trai tôi”.

Cô y tá cúi xu& ng, tuôn trào n& c m& t, trong xúc đ& ng, cô ch& m rãi tr& lo& i : “Con trai duy nh& t c& a bác & y m& i qua đ& i hôm qua do m& t tại n& n. Hôm nay bác & y đang lo tang s& cho c& u. Th& nh& ng v& a nh& n đ& c đ& n báo bác & y t& i ngay đ& c& u con trai ông. Bây gi& thì bác & y tr& v& ti& p t& c lo h& u s& cho đ& a con yêu quý c& a mình”.

**Đ& ng k& t án ai. Vì b& n không bi& t cu& c s& ng c& a h& th& nào cũng nh& đ& u gì đang đi& n ra trong tâm h& n h& và nh& ng gì h& đang ph& i n& lo& c v& t qua.**